

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

6. De Missis Defunctorum, promissis in Altari privilegiato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

quas permissivè se habent: si posterius, obligaberis. Ratio est, quia in priore casu negligenter leges Ecclesiasticæ sine legitima facultate, atque adeo in nostra sententia peccaretur. In posteriore adesset dispensatio legitimi Superioris data implicite in præcepto de talibus Missis recitandis, atque adeo nihil fieret contra leges: unde nec peccatur, & consequenter vim suam haberet præceptum. Dixi (in nostra sententia) ut notarem, te, si sequaris Suarii sententiam, etiam in priori casu obligari ut ex dictis §. 3. n. 4. constare potest.

De Missis iniunctis ex Pœnitentia.

2. Hinc infero primò, minus rectè se gerere eos Confessarios, qui (nisi sequantur prædictam Suarii sententiam) Missam votivam, vel funebrem iniungunt pro Pœnitentia Sacramentali Sacerdotibus celebrandam in diebus illis, sive prohibitis, sive solum permissis: quia Confessarius non potest contra Rubricas quemlibet obligare, nec impedire melius bonum conformandi Officium cum Missa: quare in hoc casu Pœnitens, melius currentem, quam iniunctam recitet, ex mea sententia.

De Missis iniunctis ab Episcopo in Ordinatione Sacerdotum.

3. Infero secundò, quid dicendum sit ad illam difficultatem, An quando in Pontificali Romano in Ordinatione Sacerdotum ipsis ab Episcopo ordinante præscribitur, ut post primam Missam celebrent unam de Spiritu sancto; alteram de Beatissima Virgine; tertiam de Defunctis: an inquam, debeant novelli Presbyteri eas celebrare in diebus prohibitis, an potius in permissis, vel in concessis? Aio non debere in diebus vetitis, debere in diebus permissis, & in concessis. Ratio prioris dicti est, quia id præceptum (ut notat Gavantus p. 1. tit. 4. lit. O. §. Neque pœnit.) intelligitur, salvis Rubricis Missalis: Rubricis, inquam prohibentibus, alioquin absonum esset, celebrata prima Missa in Natali Domini, v. g. recitare prædictas votivas, & de Requiem, in tribus sequentibus festis. Ratio posterioris est, quia cum hæc præscriptio ortum habuerit à Summo Pontifice, cuius iussu ordinatum fuit Pontificale, potuit Pontifex pro hoc casu abrogare illas rubricas permissivas de constanti conformatione Officij cum Missa. Et potuisset etiam abrogare illas Rubricas prohibentes, sed nos ex inconvenienti, quod inde sequeretur, quod nimirum deberent aliquando dici Missæ votivæ, & funebres in diebus solemnibus, colligimus prohibentes non fuisse abrogatas, fuisse autem permissivas, quia tunc sipe inconvenienti, Missæ ab Episcopo iniunctæ recitari possunt.

§. VI De Missis Defunctorum promissis in Altari privilegiato.

1. Silet Pontifex Maximus alicui Altari concedere ut si ibi die Lunæ cujuscunque mensis celebretur Missa pro Defunctis, liberetur anima ab igne Purgatorii. Iam si tali die incidat festum de præcepto, seu festum duplex, poteritne ibi celebrari, vel ex devotione vel ex promissione Missa Defunctorum, sine qua non liberabitur anima?

2. Præmittendum est ejusmodi Altaris privilegium duobus modis concedi solere. Primò, sic: *Qui in tali Altari celebraverit die Lunæ pro Anima Defuncti, seu pro Defunctis, Animam extrahet à Purgatorio.* Secundò sic: *Qui in tali Altari celebraverit Missam de Defunctis, seu Defunctorum, seu de Requiem, Animam à Purgatorio liberabit.*

Si primo modo concessum fuit privilegium, non est necesse, ut dicatur Missa de Requiem, sed satis erit si dicatur currentem, applicetur tamen pro Defunctis, hoc

enim solum notat illud (pro Anima, seu pro Defuncto) Quod si contrarium habeatur in quadam declaratione Sacre Congregationis allata à Gavanto Barbedorana apud Lezzanam *Missæ*, n. 48. satis sit respondere ea non constare authentice. Atque in hoc casu non locum propositæ difficultatis, ut ex se patet.

Si verò concessum fuit privilegium secundò modo, necesse erit celebrare Missam de Requiem id cum quo (Missam Defunctorum, seu de Defunctis) quæritur, & in hoc casu procedit dubitatio.

3. Dico, si in die Lunæ incidat festum de præcepto vel duplex, atque adeo sit dies impedita, non potest celebrari Missam funebrem, atque adeo eo die iniungi privilegium. Ita Sacra Congreg. apud Gavanto in *Missæ*, part. 1. tit. 5. num. 2. lit. 2. §. Sacra tamen, Ratio quia Privilegium semper intelligitur, salvo iuramento. In diebus, quos supra §. 2. num. 4. permissum pellavimus, ideo puto in Altari privilegiato potestari Missam de Requiem, quia passim video id fieri omnibus etiam timoratis: & ratio potest esse, quod à Summo Pontifice indutgere putandum est, locum mis rarè ejusdem Altare privilegium suo privilegio frueretur.

4. Dices. Posset dici per tale Privilegium potestatem dispensare etiam pro diebus prohibitis, licet minus §. 5. n. 1. & 3. dispensare, quando præcipitur. Respondetur: nego id in casu nostro dici rationabiliter potest non enim unum ex his bene inferunt ex alio: si hæc dedit Privilegium de una re, ergo dispensatio alia: saltem non constat in re nostra de dispensatione constare verò de lege Rubricarum: cum ergo hoc præcipiat, illi standum. Non ita se habet, quando præcipit, nisi enim tunc dispensaret, nullam vim haberet præceptum: cum contra in casu nostro iam Privilegium habet vim in aliis diebus Lunæ non prohibitis.

5. Una tantum exceptio hic habet locum, potestatem dispensare etiam pro diebus prohibitis, licet minus §. 5. n. 1. & 3. dispensare, quando præcipitur. Respondetur: nego id in casu nostro dici rationabiliter potest non enim unum ex his bene inferunt ex alio: si hæc dedit Privilegium de una re, ergo dispensatio alia: saltem non constat in re nostra de dispensatione constare verò de lege Rubricarum: cum ergo hoc præcipiat, illi standum. Non ita se habet, quando præcipit, nisi enim tunc dispensaret, nullam vim haberet præceptum: cum contra in casu nostro iam Privilegium habet vim in aliis diebus Lunæ non prohibitis.

6. Rogas. Si quis non valdè sollicitus de corporali, quam ut diximus §. 1. num. 6. ex nostra sententia contraheret, celebraret nihilominus funebrem Missam in Altari privilegiato die Lunæ fortè prohibito, liberetne animam? Respondeo liberaturum, quia hoc non nialiter peccaret; ponit tamen totum id, quod habemus Pontifex ad ejusmodi liberationem requirit. Nihil magis id verum habet in sententia Suarii, aliter per quam solum fieret contra Rubricam, non verò peccaretur.

Qui promissit Missas celebrare in Altari Privilegiato an possit alibi satisfacere cum calculo benedictio, *Missæ*, l. 3. c. 2. §. 1. n. 11.

§. VII De Missis Sancti Gregorij promissis.

1. Sanctus Gregorius Papa l. 4. dist. c. 55. præcepit ut Sacerdos Pretioso, ut pro Monacho quodam Defuncto triginta Missæ celebrarentur, his verbis. *Vade ad basilicam die, diebus triginta continuis, offerre pro eo Sacrificium stude, id nullus omnino prætermittatur dies, quo, pro solutione illius, Hostia Salutaris non offeratur.*

2. Ex quo Sancti Gregorij præcepto ortum habet ut Fidelium pia devotio similes Missas, similique modo, pro suis Defunctis, celebrandas, sæpe curaret, præcepta Sacre Congregationis apud Gavanto in *Rub. Missæ*, n. 3. lit. D. §. Dubitatum, Beiam p. 1. resp. cas. conf. cas. p. 1. unquam prohibuit, licet prohibuerit quoddam aliam pro Vivis, & Defunctis, quæ ut S. Gregorij falsò citantur bantur.